

Ændringsforslag under Nr. 5 af Udvalget til § 7:

§ 4de Linie sættes „ „ efter „Holdighed“, og Resten af Paragrafen udgaar ansaaes vedtagen uden Afstemning som en Redaktionsændring.

7) Lovforslagets § 7 med den vedtagne Forandring, saalhynde:

Enhver Forhandler af Guld- og Sølvarbejder, der ere forsynede med Angivelse af Holdighed, er ansvarlig for, at de tillige ere forsynede med lovligt Navnestempel. Ligeledes er enhver Forhandler af de under § 3 omhandlede Arbejder ansvarlig for, at saadanne ikke ere forsynede med noget Stempel, angivende en Holdighed.

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Lovforslagets §§ 8—13 (Se Tillæg A. Sp. 2553—54)

ansaaes vedtagne uden Afstemning.

8) Ændringsforslag under Nr. 6 af Udvalget:

Titlen forandres til:

Forslag til Lov angaaende

Stempling af Arbejder, forførbigede af Guld eller Sølv.

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

9) Sagens Overgang til tredie Behandling

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 2893 ff.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Reedh-Thott: Det foreliggende Lovforslag maa vel tildels betragtes som et Udslag af den Ængstelse, som i de senere Aar

er kommen op paa Grund af de meget om sig gribende Ildsvaader. I det Hele og Store skal jeg for mit Vedkommende ikke have videre Bemærkninger at gjøre til det; men jeg skal dog tillade mig at fremdrage et Par Punktter, hvor Lovforslaget forekommer mig at indeholde noget, om jeg saa maa sige, drakoniske Bestemmelser, som der maaste kunde være Anledning til at se lidt nærmere paa. I § 5 bliver det fuldstændig forbudt at have snevre Storstene i enhver Bygning, som er beklædt med Tag af Kør, Straa eller Lyng. Det er jo Noget, som vi vide, at det nu i en Række af Aar er kommet mere og mere i Brug at have snevre Storstene, og man kan vel endog sige, at paa mange Steder i Landet bliver der i vore Tider ikke bygget et Hus, uden at det bliver bygget med snevre Storstene; den Besparelse af Rum, som derved er bundet, er jo ganske vist meget stor. For at gaa til en saadan Bestemmelse, som fuldstændig at forbyde Brugen af snevre Storstene, forekommer det mig derfor, at der maa foreligge en lidt stærkere Erfaring end den, der synes nu at kunne foreligge om disse Storstenes Brandfarlighed. Man mener jo, at enhver Storfsten ikke kan renses med Redstaber, og at den eneste Maade, hvorpaa en Rensning kan ske, er, at der en Gang imellem gaar Ild i den, saa at den derved brænder ud, og at Følgen deraf meget let kan være, at de Gnistter, der komme op af den, kunne antænde Taget, naar dette da ikke er pjaftvaadt. Jeg maa antage, at dette egentlig er den væsentlige Grund til et saadant Forbud mod Brugen af snevre Storstene, men jeg tillader mig dog at tro, at hvis det virkelig skulde være Tilfældet, at snevre Storstene ikke kunne renses, vilde Ildsvaader foraarsage de af dem, have været endnu meget hyppigere, end man mener, at de ere. — Lovforslagets § 11 lyder saaledes: „Brugen af Stenolie (Petroleum) Fotogen, Gasolin og lignende let antændelige Stoffer forbydes i Stalde, Løer og Lader samt paa Foderlofter“. Det vil altsaa i Virkeligheden sige, at det her efter skal være forbudt at komme i enhver Stald og ethvert Lokale, hvor der er Foder, med en Petroleumslampe, det er jo det, hvorom det dreier sig. Hvorvidt det vil være nødvendigt at gaa saa vidt i Foranstaltninger overfor Petroleum og lignende, turde dog maaste være nogen Tvivl underkastet. Det er jo ganske sikkert, at en stor Mængde Ildsvaader, efter hvad der er oplyst, ere opkomne ved Petroleum, og at man af Hensyn dertil maa træffe saa mange Bestemmelser som mulig for at fiktte sig mod Misbrug deraf, men jeg tror dog, at man kunde